

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Møllen

Citation: Gjellerup, Karl: "Møllen. Roman i 5 Bøger", i Gjellerup, Karl: *Møllen. Roman i 5 Bøger*, 1896, s. 457. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup03-shoot-idm140607019924992/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Møllen. Roman i 5 Bøger

fra Huset. Der standsede Mølleren og lagde sin Arm om Hannes Skulder: —

— Det var saa rart, Hanne! at sidde saadan sammen dernede . . . At det nu ogsaa skulde komme og skræmme os bort!

Hun svarede ikke, men rystede paa Hovedet og gik et Par Skridt frem.

Saa vendte hun sig pludselig om, greb ham ved Skuldrene og saac paa ham. Et mat Lyn kastede sit Strejffys ind under Træerne; der glimrede Taarer i hendes Øine. Hun trykkede sig ind til ham, kyssede ham heftig og hviskede:

— Du har Ret, Jakob. Jeg vil aldrig glemme den Time! . . . Maasko oplever vi aldrig saadan en igjen.

— Hvad siger du? hvorfor skulde vi ikke det? udbød han forskrækket. Han syntes, at han selv havde tænkt det samme.

— Jeg veed ikke — det kom kun saadan over mig — bryd dig ikke om det — det er vist saa dumt.

Hun tørrede hurtigt sine Øine og gik hen imod Huset.

Det lille Selskab var samlet om Divansbordet, paa hvilket Tjenestepigen just stillede en dampende Kande. Hun tøvede endnu med Haanden paa Hanken for i en ydmyg Tone at besvare Drageuoers vel-

viilige Spørgsmaal, om hun ogsaa kunde komme ud af det i Bageriet og om hvordan det gik hjemme »lille Ane«? — for det var ingen anden end Hare-ane, som nu endelig havde fundet den ønskede Plads paa Møllen. Men Dragen tøvede ikke med at lette sin svære Krop fra Sofahjørnet, blidelig men bestemt tage Kanden ud af Haanden paa Ane og blande sig en Toddy med en Mine, som naar en Professor foretager en chemisk Blanding til et meget vigtigt ja endogsaa farligt Experiment.

Først da Drikken var tilstrækkelig »væget« — hvilket var af mer end en letfærdig gastronomisk Betydning, da en Toddy, der ikke var tre Gange saa stærk som den andre Dødelige pleie at drikke, efter Dragens Mening vilde skade hans Mave og gjøre ham uskikket til Arbeide i flere Dage — først altsaa da et tilstrækkeligt dunkelt Fluidum havde fyldt Glasset tilstrækkelig, og han fik sine Sanders frie Brug igjen, bemærkede han, at Mølleren var kommen ind og traadt hen til Bordet. Og da samtidig Anes Røst peb i hans Øre, dannede der sig en af de kostelige og overraskende Ideeforbindelser, som han altid beundrede hos sig selv. Som en Følge deraf satte han hurtig Glasset fra sig, som han allerede havde løftet for at sætte Smag paa, lod sig plumpe ned i Sofaen, slog sig kladskende paa Laarene og brød ud i en meget støiende, men